

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

13 päivänä maaliskuuta 2014*

Maatalous — Asetus (EY) N:o 341/2007 — 6 artiklan 4 kohta — Tariffikiintiöt — Kiinasta peräisin oleva valkosipuli — Tuontitodistukset — Tiettyjen tuontitodistusten tuottamien oikeuksien siirtokelvottomuus — Kiertäminen — Oikeuden väärinkäyttö

Asiassa C-155/13,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Commissione tributaria regionale di Venezia-Mestre (Italia) on esittänyt 12.2.2013 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 27.3.2013, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Società Italiana Commercio e Servizi srl (SICES), selvitystilassa,

Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co.,

Agricola Lusìa srl,

Romagnoli Fratelli SpA,

Agrimediterranea srl,

Parini Francesco,

Duoccio srl,

Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl,

Novafruit srl ja

Evergreen Fruit Promotion srl

vastaan

Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit M. Safjan, J. Malenovský, A. Prechal ja K. Jürimäe (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: E. Sharpston,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusia srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl ja Parini Francesco, edustajanaan avvocato M. Moretto,
- Duoccio srl, edustajanaan avvocato M. Camilli,
- Novafruit srl ja Evergreen Fruit Promotion srl, edustajinaan avvocato W. Viscardini ja avvocato G. Doná,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato G. Albenzio,
- Espanjan hallitus, asiamiehenään A. Rubio González,
- Euroopan komissio, asiamiehinään P. Rossi ja B.-R. Killmann,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kolmansista maista tuotavan valkosipulin ja tiettyjen muiden maataloustuotteiden tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sekä tuonti- ja alkuperätodistusmenettelyn perustamisesta 29.3.2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 341/2007 (EUVL L 90, s. 12) 6 artiklan 4 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Società Italiana Commercio e Servizi srl (SICES), selvitystilassa, Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusia srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Parini Francesco, Duoccio srl (jäljempänä Duoccio), Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl ja Evergreen Fruit Promotion srl sekä Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia (Venetsian tullikamari, jäljempänä Agenzia Dogane) ja jossa on kyse viimeksi mainitun näille tiedoksi antamasta oikaisu- ja kantopäätöksestä, joka koski Kiinasta peräisin olevan, CN-koodiin 0703 20 00 kuuluvan valkosipulin, jolle oli myönnetty etuustariffi, tuontia.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 341/2007

- 3 Asetuksen N:o 341/2007 johdanto-osan 1, 7–10 ja 13–15 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(1) Kesäkuun 1 päivästä 2001 alkaen CN-koodiin 07032000 kuuluvan valkosipulin tuonnista kannettava tavanomainen tuontitulli koostuu 9,6 prosentin arvotullista ja paljoustullista, jonka suuruus on 1200 euroa nettotonnilta. – –

--

- (7) Koska GATT-kiintiön ulkopuolella kannetaan muusta kuin etuuskohteluun oikeuttavasta tuonnista paljoustulli, GATT-kiintiön hallinnointi edellyttää tuontitodistusmenettelyn perustamista. Tällaisella menettelyllä olisi voitava valvoa tarkasti kaikkea valkosipulin tuontia. – –
- (8) Jotta tuontia voidaan valvoa niin tarkkaan kuin mahdollista, etenkin kun viime aikoina on esiintynyt petoksia, joissa tuotteen alkuperä on ilmoitettu väärin, kaikessa valkosipulin ja muiden sellaisten tuotteiden tuonnissa, joita voidaan käyttää valkosipulin virheellisessä kuvaamisessa, on edellytettävä tuontitodistuksen myöntämistä. Olisi otettava käyttöön kaksi tuontitodistusten luokkaa, joista toinen koskee GATT-kiintiössä tapahtuvaa ja toinen kaikkea muuta tuontia.
- (9) Niiden nykyisten tuojien edun vuoksi, jotka tavallisesti tuovat suuria määriä valkosipulia, ja myös markkinoille tulevien uusien tuojien, joilla olisi oltava myös oikeudenmukaiset mahdollisuudet hakea tuontitodistuksia valkosipulien tariffikiintiöiden mukaista määrää varten, olisi tehtävä ero perinteisten ja uusien tuojien välillä. Olisi säädettävä näitä kahta tuojaryhmää koskeva selkeä määritelmä, ja olisi säädettävä tietyt hakijoiden asemaan sekä myönnettyjen tuontitodistusten käyttöön liittyvät perusteet.
- (10) Kyseisille tuojaryhmille myönnettävät määrät olisi vahvistettava tosiasiallisesti tuotujen määrien eikä myönnettyjen tuontitodistusten perusteella.

– –

- (13) Kunkin tuojaryhmän jättämiin valkosipulin tuontia kolmansista maista koskeviin tuontitodistushakemuksiin olisi sovellettava tiettyjä rajoituksia. Rajoitukset ovat tarpeen paitsi sen varmistamiseksi, että turvataan tuojien välinen kilpailu, myös sen vuoksi, että tuojille, joilla on tosiasiallista kaupallista toimintaa hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla, annetaan mahdollisuus puolustaa perusteltuja kauppaa-asemiaan muihin tuojiin nähden, ja ettei kukaan yksittäinen tuoja voi hallita markkinoita.
- (14) Tosiasiallisten tuojien välisen kilpailun turvaamiseksi ja keinottelun estämiseksi GATT-kiintiöön kuuluvan valkosipulin tuontitodistusten myöntämisessä sekä uusien ja perinteisten tuojien perusteltujen kauppaa-asemien vastaisten järjestelmän väärinkäytösten estämiseksi tuontitodistusten moitteettoman käytön valvontaa varten olisi otettava käyttöön aiempaa tiukemmat tarkastukset. Tätä varten tuontitodistusten siirtäminen olisi kiellettävä ja otettava käyttöön useiden hakemusten jättämistä koskeva seuraamus.
- (15) Toimenpiteitä tarvitaan myös sitä varten, että tuontitodistushakemuksilla keinottelu olisi mahdollisimman vähäistä, koska keinottelu voi johtaa siihen, ettei tariffikiintiöitä käytetä kokonaan. Tuotteen luonteen ja arvon vuoksi olisi asetettava vakuus kultakin valkosipulitonnilta, josta jätetään tuontitodistushakemus. Vakuuden olisi oltava riittävän suuri keinottelumielessä tehtävien hakemusten välttämiseksi, muttei niin suuri, että haitataan tuojia, joilla on tosiasiallista valkosipuliin liittyvää kaupallista toimintaa. – –”
- 4 Kyseisen asetuksen 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Tariffikiintiöiden avaaminen ja kannettavat tullit”, säädetään seuraavaa:

”1. Avataan – – CN-koodiin 07032000 kuuluvan tuoreen tai jäähdetytyn valkosipulin – – yhteisöön tuontia koskevat tariffikiintiöt tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti. Kunkin tariffikiintiön määrä, tuontitariffikiintiökausi ja osakiintiökaudet, joina kiintiötä sovelletaan, sekä järjestysnumero vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kiintiöissä tuotavasta valkosipulista kannetaan 9,6 prosentin arvotulli.”

5 Saman asetuksen 4 artiklan, jonka otsikko on ”Tuojaryhmät”, 2 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. ’Perinteisellä tuojalla’ tarkoitetaan tuojia, jotka voivat todistaa

- a) saaneensa ja käyttäneensä valkosipulin tuontitodistuksia – – kolmena edellisenä tuontitariffikiintiökautena, jotka ovat päättyneet; ja
- b) tuoneensa yhteisöön vähintään 50 tonnia – – hedelmiä ja vihanneksia hakemustaan edeltävällä viimeksi päättyneellä tuontitariffikiintiökaudella.

– –

3. ’Uusilla tuojilla’ tarkoitetaan muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja tuojia, jotka ovat tuoneet yhteisöön vähintään 50 tonnia – – hedelmiä ja vihanneksia kahtena edellisenä tuontitariffikiintiökautena, jotka ovat päättyneet, tai kahtena edellisenä kalenterivuonna.”

6 Saman asetuksen 5 artiklan, jonka otsikko on ”Tuontitodistusten esittäminen”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Liitteessä I mainituissa kiintiöissä vapaaseen liikkeeseen luovutettujen valkosipulien tuontitodistuksista käytetään jäljempänä ilmaisua ’A-todistus’.

Muista tuontitodistuksista käytetään jäljempänä ilmaisua ’B-todistus’.”

7 Asetuksen N:o 341/2007 6 artiklan, jonka otsikko on ”A-todistushakemuksia ja -todistuksia koskevat yleiset säännökset”, 2 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. – – vakuuden määrä on 50 euroa tonnilta.

– –

4. – – A-todistuksista johtuvia oikeuksia ei voi siirtää.”

8 Kyseisen asetuksen 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Perinteisten tuojien viitemäärä”, säädetään seuraavaa:

”Tässä luvussa ’viitemäärä’ on perinteisen tuojan 4 artiklan mukaisesti tuoma valkosipulin määrä seuraavasti:

- a) valkosipulia yhteisöön, sellaisena kuin se oli 1 päivänä tammikuuta 1995, vuosina 1998, 1999 ja 2000 tuoneiden perinteisten tuojien yhtenä kalenterivuosisista 1998, 1999 ja 2000 harjoittaman valkosipulin tuonnin enimmäismäärä;
- b) vuosina 2001, 2002 ja 2003 valkosipulia Tšekkiin, Viroon, Kyprokseen, Latviaan, Liettuaan, Unkariin, Maltaan, Puolaan, Sloveniaan tai Slovakiaan tuoneiden perinteisten tuojien harjoittaman valkosipulin tuonnin enimmäismäärä:
  - i) joko kalenterivuonna 2001, 2002 tai 2003;
  - ii) tai tuontitariffikiintiökaudella 2001/2002, 2002/2003 tai 2003/2004;
- c) vuosina 2003, 2004 ja 2005 valkosipulia Bulgariaan tai Romaniaaan tuoneiden perinteisten tuojien valkosipulin tuonnin enimmäismäärä
  - i) joko kalenterivuonna 2003, 2004 tai 2005;

ii) tai tuontitariffikiintiökaudella 2003/2004, 2004/2005 tai 2005/2006;

d) muiden kuin a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen perinteisten tuojien osalta valkosipulin enimmäismäärä, joka on tuotu jollakin päättyneestä ensimmäisestä kolmesta tuontitariffikiintiökaudesta, jona asianomaiset tuojat ovat saaneet tuontitodistuksia asetuksen (EY) N:o 565/2002, asetuksen (EY) N:o 1870/2005 tai tämän asetuksen mukaisesti.

--”

9 Asetuksen N:o 341/2007 9 artiklan, jonka otsikko on ”A-todistushakemuksiin sovellettavat rajoitukset”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Perinteisen tuojan tariffikiintiökaudella jättämien A-todistushakemusten kokonaismäärä ei saa ylittää kyseisen tuojan viitemäärää. Toimivaltaisten viranomaisten on hylättävä hakemukset, joissa ei noudateta tätä sääntöä.”

Asetus (EY) N:o 1291/2000

10 Maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9.6.2000 annettua asetusta (EY) N:o 1291/2000 (EYVL L 152, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 4.12.2007 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1423/2007 (EUVL L 317, s. 36; jäljempänä asetus N:o 1291/2000), sovelletaan asetuksen N:o 341/2007 2 artiklan perusteella tällä asetuksella avattuihin tariffikiintiöihin.

11 Asetuksen N:o 1291/2000 21 perustelukappaleen mukaan tuoja menettää asettamansa vakuuden kokonaan tai osittain, jos todistuksen voimassaoloaikana tuontia tai vientiä ei toteuteta tai se toteutetaan ainoastaan osittain.

12 Asetuksen N:o 1291/2000 35 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”-- vakuutta menetetään, jos tuonti- -- velvoitetta ei ole täytetty, seuraavien määrien erotuksen verran:

a) 95 prosenttia todistuksessa ilmoitetusta määrästä,

ja

b) tosiasiallisesti tuotu tai viety määrä.

--

Jos kuitenkin tuotu -- määrä on vähemmän kuin viisi prosenttia todistuksessa ilmoitetusta määrästä, vakuus menetetään kokonaan.

--”

Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95

13 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kaikista väärinkäytöksistä seuraa yleensä perusteettomasti saadun etuuden periminen takaisin siten, että

- veloitetaan maksamaan velkana olevat tai perusteettomasti saadut summat,
  - takuu, joka on annettu myönnetyn etuuden hakemuksen tueksi tai ennakkomaksua saataessa, määrätään kokonaan tai osittain menetetyksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen rajoitetaan saadun etuuden takaisinperimiseen, lisättynä, jos tästä on säädetty, koroilla, jotka voidaan määritellä kiinteästi.
3. Toimet, joiden suhteen todetaan, että niiden tarkoituksena on saada asiassa sovellettavan yhteisön oikeuden tavoitteiden vastainen etuus luomalla keinotekoisesti vaadittavat edellytykset tämän etuuden saamiseksi, johtavat tapauskohtaisesti joko tämän etuuden epäämiseen tai sen takaisinperimiseen.
4. Tässä artiklassa säädettyjä toimenpiteitä ei pidetä seuraamuksina.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 14 Pääasiassa on kyse liiketoimista, joilla SICES, Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co, Agricola Lusia srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Parini Francesco, Novafruit srl ja Evergreen Fruit Promotion srl vuoden 2007 lopulla ja vuoden 2008 alussa toivat Euroopan unioniin Kiinasta peräisin olevaa valkosipulia. Nämä tuojat, jotka olivat asetuksen N:o 341/2007 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja uusia tuojia, olivat kyseisen asetuksen mukaisesti myönnettyjen A-todistusten haltijoita. Kyseinen tuonti oli tällä perusteella vapautettu paljoustullista, jonka suuruus oli 1 200 euroa nettotonnilta.
- 15 Agenzia Dogane (tullikamari) teki edellä mainittuja valkosipulia koskevia liiketoimia koskeneet tulli-ilmoitukset jälkikäteen tarkastettuaan oikaisu- ja kantopäätökset. Näillä päätöksillä peruutettiin asetuksen N:o 2988/95 4 artiklan perusteella paljoustullia, jonka suuruus oli 1 200 euroa nettotonnilta, koskeva vapautus siitä syystä, että kyseisillä tuontia koskevilla liiketoimilla oli kierretty mainittua paljoustullia.
- 16 Agenzia Dogane kyseenalaisti erityisesti seuraavat petollisina pitämänsä menettelyt:
- Duoccio tai Tico srl (jäljempänä Tico) osti aluksi valkosipulin kiinalaiselta tavarantoimittajalta
  - tämän jälkeen ja ennen unioniin tuontia Duoccio ja Tico myivät tavarantoimittajalta pääasiassa kyseessä oleville tuojille, jotka olivat A-todistuksen haltijoita ja jotka sitten toivat tavarantoimittajalta, minkä jälkeen
  - kyseiset tuojat myivät mainitun tavarantoimittajalta takaisin Duocciolle.
- 17 Duoccio toimi sekä valkosipulin tuonnin markkinoilla asetuksen N:o 341/2007 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna perinteisenä tuojana että valkosipulin jakelumarkkinoilla unionissa tukkumyyjänä. Pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan Duoccioon kohdistui unionin kuluttajien taholta kysyntää, mutta se oli käyttänyt loppuun omat A-todistuksensa, joten se ei enää kyennyt tuomaan valkosipulia etuustariffilla. Paljoustulli oli lisäksi vahvistettu sellaiselle tasolle, ettei tariffikiintiön ulkopuolinen valkosipulin tuonti ollut kannattavaa.
- 18 Agenzia Doganen mukaan näillä kahdella peräkkäisellä valkosipulin myynnillä, toisin sanoen Duoccion ja Ticon suorittamalla myynnillä pääasiassa kyseessä oleville tuojille ja tämän jälkeen viimeksi mainittujen suorittamalla myynnillä Duocciolle pyrittiin kiertämään asetuksen N:o 341/2007 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua A-todistukseen perustuvien oikeuksien siirtämisen kieltoa. Kiertäminen oli tapahtunut siten, että Duoccio oli sopinut ostavansa vapaaseen liikkeeseen laskettua valkosipulia ennen kuin tuonti oli edes tapahtunut. Kyseistä yhtiötä oli siis pidettävä sellaisena tosiasiallisena tuojana, johon oli sovellettu etuustariffia, vaikka sillä ei ollut siihen oikeutta.

19 Pääasian kantajat nostivat Commissione tributaria provinciale di Venezia kanteen oikaisu- ja kantopäätöksistä. Viimeksi mainittu yhdisti kanteet ja hylkäsi ne. Se täsmensi, että vaikka kyseiset eri myyntiä koskevat liiketoimet olivat päteviä, tosiasiallisena tuojana oli Duoccio eivätkä A-todistusten haltijoina olleet, pääasiassa kyseessä olevat tuojat. Sen mukaan olemassa oli vakavia, täsmällisiä ja yhtäpitäviä syitä katsoa, että käytetyt oikeudelliset instrumentit olivat fiktiivisiä ja että niitä oli käytetty ainoastaan siksi, että valkosipulia olisi voitu tuoda etuustariffilla ja että A-todistuksiin perustuvien oikeuksien siirtämisen kieltoa olisi voitu kiertää. Commissione tributaria provinciale di Venezia mukaan kyseiset tosiseikat muodostivat oikeuden väärinkäytön.

20 Commissione tributaria regionale di Venezia-Mestre, johon pääasian kantajat valittivat Commissione tributaria provinciale di Venezia ratkaisusta, on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – asetuksen – – N:o 341/2007 6 artiklaa tulkittava siten, että Kiinasta peräisin olevan valkosipulin GATT-kiintiössä tapahtuvaan tuontiin etuustariffilla oikeuttavien tuontitodistusten lainvastaisena siirtämisenä on pidettävä sitä, että mainittujen todistusten haltija saattaa kyseisen valkosipulin markkinoille tullin maksamisen jälkeen siten, että tavara luovutetaan toiselle toimijalle, joka on tuontitodistusten haltija ja jolta se hankki kyseessä olevan valkosipulin ennen sen tuontia?”

21 Kansallinen tuomioistuin päätti 28.5.2013 tekemällään päätöksellä täydentää 12.2.2013 esitettyä ennakkoratkaisupyynnönä. Se täsmensi, että ennakkoratkaisukysymyksellä unionin tuomioistuimelta kysytään, onko tuontitodistusten, joihin liittyy etuustariffi, lainmukaisen käytön kannalta riittävää, että näiden todistusten haltija saattaa valkosipulin vapaaseen liikkeeseen, eikä millään tätä vapaaseen liikkeeseen saattamista edeltävällä tai seuraavalla liiketoimella ole asian kannalta merkitystä.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

22 On muistutettava, että SEUT 267 artiklan mukaisessa menettelyssä yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin tuomioistuimelle esittämällä kysymyksillä merkitystä asian kannalta (ks. mm. asia C-138/10, DP grup, tuomio 15.9.2011, Kok., s. I-8369, 28 kohta).

23 Unionin tuomioistuimen tehtävänä on kuitenkin kyseisessä menettelyssä antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella tämä voi ratkaista siinä vireillä olevan asian. Unionin tuomioistuimen on tämän vuoksi tarvittaessa muotoiltava sille esitetyt kysymykset uudelleen. Unionin tuomioistuimen tehtävänä on lisäksi tulkita kaikkia unionin oikeuden säännöksiä, joita kansalliset tuomioistuimet tarvitsevat ratkaistessaan niiden käsiteltäväksi saatettuja asioita, vaikka näitä säännöksiä ei olisi nimenomaisesti mainittu kansallisten tuomioistuinten unionin tuomioistuimelle esittämissä kysymyksissä (ks. mm. em. asia DP grup, tuomion 29 kohta).

24 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee tässä suhteessa, ettei pääasiassa ole siirretty A-todistuksia tai niistä johtuvia oikeuksia. Pelkästään tavara on siirretty, aluksi siten, että toimija siirsi sen tuojalle, ja tämän jälkeen siten, että kyseinen tuoja siirsi kyseisen tavaran sen unioniin tapahtuneen tuonnin jälkeen tälle samalle toimijalle.

25 Koska asetuksen N:o 341/2007 6 artiklan 4 kohdassa säädetään ainoastaan A-todistuksesta johtuvien oikeuksien siirtämisen kiellosta, on selvää, ettei kyseisellä säännöksellä säännellä tilannetta, jossa sellaisten tuontitodistusten haltija, joihin liittyy alennettu tariffi, ostaa tavaran ennen sen tuontia tietyltä toimijalta ja myy sen sitten tälle takaisin tuotuaan sen unioniin.

- 26 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee lisäksi, että pääasiassa kyseessä olevat myynti-, tuonti- ja takaisinmyyntiliiketoimet olivat kukin oikeudellisesti päteviä. Tuonnin osalta täyttyivät kaikki etuustariffin myöntämiseksi asetetut muodolliset edellytykset, koska pääasiassa kyseessä olevat tuojat olivat tullanneet kyseisen tavarann säännönmukaisesti saatuja A-todistuksia käyttäen.
- 27 Unionin tuomioistuimelle esitetyistä huomautuksista ilmenee kuitenkin, että unionissa oleva ostaja, joka oli myös asetuksen N:o 341/2007 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu perinteinen tuoja, pyrki näillä liiketoimilla hankkimaan kyseisessä asetuksessa säädetyn tariffikiintiön puitteissa tuotua valkosipulia. Kansallisen tuomioistuimen mukaan tätä seikkaa voitaisiin käyttää perusteena oikeuden väärinkäytön toteamiseksi.
- 28 Ennakkoratkaisukysymys on näin ollen ymmärrettävä siten, että siinä kysytään, onko asetuksen N:o 341/2007 6 artiklan 4 kohtaa, vaikka sillä ei sellaisenaan säännelläkään liiketoimia, joilla tuoja, joka on sellaisten tuontitodistusten haltija, joihin liittyy alennettu tariffi, ostaa tavarann ennen sen tuontia unioniin tietyltä toimijalta, joka on kyseisen asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu perinteinen tuoja mutta joka on käyttänyt loppuun omat tuontitodistuksensa, joihin liittyy alennettu tariffi, ja myy sen sitten tälle takaisin tuotuaan sen unioniin, tästä huolimatta tulkittava siten, että se on esteenä tällaisille liiketoimille siitä syystä, että ne ovat oikeuden väärinkäyttöä.
- 29 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yksityiset eivät saa vedota unionin oikeusnormeihin vilpillisesti tai käyttää niitä väärin (ks. mm. asia C-367/96, Kefalas ym., tuomio 12.5.1998, Kok., s. I-2843, 20 kohta; asia C-373/97, Diamantis, tuomio 23.3.2000, Kok., s. I-1705, 33 kohta ja asia C-255/02, Halifax ym., tuomio 21.2.2006, Kok., s. I-1609, 68 kohta).
- 30 Unionin lainsäädännön soveltamista ei nimittäin voida laajentaa väärinkäytösluonteisiin taloudellisten toimijoiden menettelytapoihin eli liiketoimiin, joita ei toteuteta tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä, vaan yksinomaan edun saamiseksi väärinkäytösluonteisesti unionin oikeuden perusteella (ks. mm. em. asia Halifax ym., tuomion 69 kohta).
- 31 Väärinkäytösluonteisen menettelytavan toteamisen edellytyksenä on sekä objektiivisen että subjektiivisen osatekijän olemassaolo.
- 32 Objektiivisesta osatekijästä on todettava, että kaikista objektiivisista olosuhteista on ilmeistä, että vaikka unionin säännöstössä vahvistettuja edellytyksiä on muodollisesti noudatettu, kyseisellä säännöstöllä tavoiteltua päämäärää ei ole saavutettu (ks. mm. asia C-110/99, Emsland-Stärke, tuomio 14.12.2000, Kok., s. I-11569, 52 kohta ja asia C-515/03, Eichsfelder Schlachtbetrieb, tuomio 21.7.2005, Kok., s. I-7355, 39 kohta).
- 33 Tällaisen toteamisen edellytyksenä on myös subjektiivinen osatekijä siinä mielessä, että objektiivisten osatekijöiden kokonaisuuden on osoitettava, että kyseisten liiketoimien keskeinen päämäärä on perusteettoman edun saaminen. Väärinkäytösluonteisten menettelytapojen kiellolla ei nimittäin ole merkitystä, kun kyseessä oleville liiketoimille on jokin muu peruste kuin pelkkä etujen saaminen (em. asia Halifax ym., tuomion 75 kohta). Se, että toimijoiden aikomuksiin liittyi tällainen osatekijä, voidaan osoittaa näyttämällä toteen muun muassa kyseisten liiketoimien täysin keinotekoinen luonne (ks. vastaavasti em. asia Emsland-Stärke, tuomion 53 kohta ja asia C-425/06, Part Service, tuomio 21.2.2008, Kok., s. I-897, 62 kohta).
- 34 Vaikka unionin tuomioistuin voi ennakkoratkaisupyynnöstä käsitellessään tehdä tarvittaessa täsmennyksiä ohjataksenn kansallista tuomioistuinta tämän tulkinnessa (em. asia Halifax ym., tuomion 77 kohta), viimeksi mainitun tehtävänä on kuitenkin tarkistaa, onko pääasiassa olemassa väärinkäytösluonteisen menettelytavan muodostavia osatekijöitä (ks. mm. em. asia Eichsfelder Schlachtbetrieb, tuomion 40 kohta ja asia C-279/05, Vonk Dairy Products, tuomio 11.1.2007, Kok., s. I-239, 34 kohta). Tässä

yhteydessä on täsmennettävä, että kun kansallinen tuomioistuin tutkii, onko menetelty väärinkäytösluonteisesti, sen on otettava huomioon kaikki kyseisen yksittäistapauksen tosiseikat ja olosuhteet, myös kyseistä tuontia edeltäneet ja sitä seuranneet liiketoimet.

- 35 Asetuksen N:o 341/2007 tavoitteesta on ensinnäkin todettava, että sen 13 ja 14 perustelukappaleesta, kun niitä luetaan yhdessä saman asetuksen 9 ja 10 perustelukappaleen kanssa, ilmenee, että tariffikiintiöitä hallinnoitaessa on syytä turvata tosiasiallisten tuojien välinen kilpailu siten, ettei kukaan yksittäinen tuoja voi hallita markkinoita.
- 36 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisten liiketoimien yhteydessä ei saavuteta edellä mainittua tavoitetta. Kuten unionin tuomioistuimelle esitetystä huomautuksista ilmenee, tällaiset liiketoimet eivät tosin anna unionissa olevalle ostajalle, joka on myös perinteinen tuoja, oikeutta saada asetuksen N:o 341/2007 8 artiklassa määritettyä viitemääräänsä lasketuksi sellaisen perusteen perusteella, joka sisältää tavaramäärät, jotka se on ostanut tuojilta tavaramäärien tullauksen jälkeen. Sen ei siis ole mahdollista näiden liiketoimien perusteella saada niiden tavaroiden määrää, joille sillä kyseisen asetuksen 9 artiklan nojalla on oikeus jättää A-todistuksia, lisätyksi. Tästä huolimatta tällaiset liiketoimet voivat mahdollistaa sen, että unionissa oleva ostaja, joka on myös perinteinen tuoja ja joka käytettyään loppuun omat A-todistuksensa ei sittemmin enää kykene tuomaan valkosipulia etuustariffilla, hankkii etuustariffilla tuotua valkosipulia ja ulottaa vaikutusvaltansa markkinoilla sille myönnettyä tariffikiintiön osuutta laajemmalle.
- 37 Tämän tuomion 33 kohdassa mainitusta subjektiivisesta osatekijästä on toiseksi syytä todeta, että jotta kyseisten liiketoimien keskeisenä päämääränä voitaisiin pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa katsoa olleen se, että unionissa oleva ostaja saa perusteetonta etua, edellytetään, että tuojien tarkoituksena oli tällaisen edun antaminen kyseiselle ostajalle ja ettei liiketoimilla ollut näille tuojille minkäänlaista taloudellista ja kaupallista oikeuttamisperustetta, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava. Sen toteamus siitä, että tällaisilla liiketoimilla on taloudellinen ja kaupallinen oikeuttamisperuste, voi perustua esimerkiksi siihen, että tavaran myyntihinta oli vahvistettu sellaiselle tasolle, että tuojien oli mahdollista saada kyseisistä myynneistä huomattavaa voittoa. Samoin voidaan ottaa huomioon se asetuksen N:o 1291/2000 35 artiklasta – kun sitä luetaan yhdessä asetuksen N:o 341/2007 6 artiklan 2 kohdan säännöksen kanssa – ilmenevä seikka, että tuojilla on velvollisuus seuraamuksen uhalla käyttää niille myönnettyjä A-todistuksia ja että niillä on siis todellinen intressi tuontiin, myös pääasiassa kyseessä olevan kaltaisten liiketoimien puitteissa.
- 38 Vaikka tällaisten liiketoimien syynä olisikin ostajan halu hyötyä etuustariffista ja vaikka asianomaiset tuojat tästä tietäisivätkin, tässä yhteydessä ei voida a priori katsoa, ettei liiketoimilla ollut niille minkäänlaista taloudellista ja kaupallista oikeuttamisperustetta.
- 39 Ei kuitenkaan voida pitää mahdottomana, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset liiketoimet on tietyissä olosuhteissa suunniteltu keinotekoisesti keskeisenä päämääränä hyötyä etuustariffista. Yksi sellaisista seikoista, joiden nojalla liiketoimien keinotekoisuus voitaisiin osoittaa, on – kuten Euroopan komissio huomautuksissaan toteaa – se, että tuoja, joka on A-todistusten haltija, ei kannu minkäänlaista kaupallista riskiä, koska se on todellisuudessa ostajansa, joka on myös perinteinen tuoja, suojaama. Tällainen keinotekoisuus voisi ilmetä myös siitä, että tuojien voittomarginaali on vähäpätöinen, tai siitä, että tuojat myyvät valkosipulia unionissa olevalle ostajalle markkinahinnan alittavaan hintaan.
- 40 Edellä lausutun perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava niin, että asetuksen N:o 341/2007 6 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, ettei se lähtökohtaisesti ole esteenä liiketoimille, joilla tuoja, joka on sellaisten tuontitodistusten haltija, joihin liittyy alennettu tariffi, ostaa tavaran unionin ulkopuolelta toimijalta, joka on kyseisen asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu perinteinen tuoja mutta joka on käyttänyt loppuun omat tuontitodistuksensa, joihin liittyy alennettu tariffi, ja myy kyseisen tavaran sitten tälle takaisin tuotuaan sen unioniin. Tällaiset liiketoimet ovat kuitenkin oikeuden väärinkäyttöä, jos ne on suunniteltu keinotekoisesti keskeisenä päämääränä hyötyä

etuustariffista. Kun kansallinen tuomioistuin tutkii, onko menetelty väärinkäytösluonteisesti, sen on otettava huomioon kaikki yksittäistapauksen tosiseikat ja olosuhteet, myös kyseistä tuontia edeltäneet ja sitä seuranneet liiketoimet.

Oikeudenkäyntikulut

- 41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kolmansista maista tuotavan valkosipulin ja tiettyjen muiden maataloustuotteiden tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sekä tuonti- ja alkuperätodistusmenettelyn perustamisesta 29.3.2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 341/2007 6 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, ettei se lähtökohtaisesti ole esteenä liiketoimille, joilla tuoja, joka on sellaisten tuontitodistusten haltija, joihin liittyy alennettu tariffi, ostaa tavaran Euroopan unionin ulkopuolelta toimijalta, joka on kyseisen asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu perinteinen tuoja mutta joka on käyttänyt loppuun omat tuontitodistuksensa, joihin liittyy alennettu tariffi, ja myy kyseisen tavaran sitten tälle takaisin tuotuaan sen unioniin. Tällaiset liiketoimet ovat kuitenkin oikeuden väärinkäyttöä, jos ne on suunniteltu keinotekoisesti keskeisenä päämääränä hyötyä etuustariffista. Kun kansallinen tuomioistuin tutkii, onko menetelty väärinkäytösluonteisesti, sen on otettava huomioon kaikki yksittäistapauksen tosiseikat ja olosuhteet, myös kyseistä tuontia edeltäneet ja sitä seuranneet liiketoimet.

Allekirjoitukset